

‘Wetenschapper zijn is cool’

In het project Dinowetenschappers van het Londense Natural History Museum ervaren kinderen wat het is om wetenschapper te zijn. Met een Dinowetenschapper-logboek in de hand maken zij een ontdekkingsreis waarin zij antwoord zoeken op ‘wetenschappelijke vragen’.

DOOR: ABIGAIL TINKLER – Het project Dinowetenschappers van het Londense Natural History Museum loopt al drie jaar. Het is een van de meest populaire activiteiten bij onze vakleerkrachten. Het project wil kinderen tussen zeven en negen jaar stimuleren om hun wetenschappelijke vaardigheden en belangstelling voor wetenschap te ontwikkelen door een rollenspel in de galerijen van het museum. Toen we de activiteit ontwierpen, wilden we dat kinderen plezier zouden beleven wanneer ze hun wetenschappelijke kennis en vaardigheden uit de klas toepassen op de werkelijkheid en die zelf interpreteren.

De kinderen worden uitgenodigd om als wetenschapper in het museum aan de slag te gaan. Ze moeten een fossiel in detail bestuderen en uitzoeken wat zo'n fossiel zou hebben gegeten, waar het zou hebben gewoond of hoe het zich zou hebben voortbewogen. Daarvoor moeten ze observeren, vergelijken en geschikt bewijsmateriaal verzamelen. Dat moeten ze evalueren, communiceren en er conclusies uit trekken. Ieder kind krijgt een Dinowetenschapper-logboek om de ideeën te helpen vorm te geven. We wilden ook de volwassen begeleiders die mee op uitstap gaan in het proces betrekken. Ze kunnen een cruciale invloed hebben op de leerervaringen van kinderen. De

leerkrachten krijgen tips om nog meer betrokken te raken.

Onderzoek

Alvorens ze mee gingen doen in het project Dinowetenschappers, bezochten we een aantal scholen. De kinderen werden geïnterviewd om hun kennis, vaardigheden en attitude tegenover wetenschap te peilen. Die resultaten werden vergeleken met de kennis, vaardigheden en attitudes die ze tentoonspreidden na de activiteit in het museum. Voor het bezoek zeiden de meeste leerlingen dat ze de ‘wetenschapsvakken’ op school wel fijn vinden, maar weinigen wilden echt wetenschapper worden. Ze hadden doorgaans het gevoel dat je heel erg slim moet zijn om dat te kunnen. De klassenactiviteit bewees dat de meeste kinderen in staat zijn om te observeren en te vergelijken. Maar weinig kinderen konden besluiten vormen op basis van het bewijsmateriaal dat ze kregen. De leerlingen die aan Dinowetenschappers deelnamen waren erg geëngageerd, vrolijk, keken aandachtig naar de dingen en bespraken hun ideeën. In vergelijking met de schoolactiviteit, konden ze nu makkelijker conclusies uit hun bewijsmateriaal halen. Dit leek het gevolg te zijn van een sterkere concentratie tijdens het observeren van de objecten, enthousiasme voor het rollenspel,

de structuur uit de logboeken en stimulerende vragen en invloeden van volwassen begeleiders. De begeleiders hielpen de kinderen om deze leerervaring tot een goed einde te brengen. Toch toonde evaluatie aan dat de verantwoordelijke leerkracht de richtlijnen op papier niet altijd opvolgde. De richtlijnen bevatten open vragen om het leerproces te bevorderen. Wanneer ze gebruikt werden, gingen kinderen meer en kritisch nadenken over de dingen. Juist dit proces willen we graag verder uitbreiden en we zoeken daarbij naar meer efficiënte manieren om samen met scholen en ouders het leerproces van de kinderen te bevorderen.

‘Wetenschapper zijn is cool’

Na de activiteit konden de kinderen de vereiste vaardigheden voor een Dinowetenschapper opsommen. Hun commentaren wezen ook op een positieve houding ten aanzien van wetenschappen, leren en wetenschapper zijn: ‘Het was leuk om naar echte dingen te kijken in plaats van naar foto's’, ‘Ik leerde dat het leuk is om wetenschapper te zijn’, ‘Ik wil meer leren’, ‘Wetenschapper zijn is cool’. Ook de leerkrachten waren tevreden: ‘Ze waren er dol op. Ze zijn volledig gefascineerd. Het was goed om een centraal thema te hebben: zo zoeken ze echt naar de bewijzen in plaats van wat te gissen.’

We hopen dat de vaardigheden die kinderen in het project Dinowetenschappers gebruiken, ook hun ingang vinden in andere musea en zo de weg terug vinden naar de klas en vele andere plaatsen. Zo leren kinderen zelf dingen te bestuderen en te evalueren. Heel wat kinderen die het Museum binnen komen, zijn al gek op dinosaurussen. Dinowetenschappers vergroot het engagement waarmee we wetenschap willen promoten.

Abigail Tinkler is verantwoordelijk voor schoolprojecten in het Londense Natural History

